

NEWS

Vitrina care spunea adevărul

Un basm de pe strada comercială

16 septembrie 2026, Tobias Engl

A fost odată ca niciodată o negustoreasă dintr-un orașel, care ținea o prăvălie plină de lucruri frumoase. Dar vitrina îi pricinuia mare necaz. Ce se afla în ea nu se potrivea niciodată cu ce se găsea înăuntru, căci pentru rearanjat nu avea niciodată timp.

Într-o zi, pe când scotea iarăși din vitrină un afiș îngălbenit, oftă: „De-aș avea o vitrină care să spună mereu adevărul, fără s-o descânt din nou în fiecare dimineață.” Nici nu apucă să termine vorba, că cineva bătu la ușă.

În fața ușii nu stătea niciun vrăjitor, ci doar un ecran simplu, pe un cărucior. „Îți arăt ce vrei”, grăi el, „și mă schimb îndată ce se schimbă prăvălia ta. Mă cheamă ScreenWay. Eu socotesc aici, la tine, nu în țări îndepărtate, și nu dau în vileag nimic din ce-i al tău.” Negustoreasa îl legă la casa de marcat și îl puse în vitrină.

De atunci se petrecu ceva ce semăna cu o minune. Vitrina arăta dimineața marfa proaspătă, seara oferta specială, iar dacă un produs se epuiza, dispărea de la sine din expunere. Vorbea limbile călătorilor care treceau prin oraș, iar noaptea, când toți dormeau, se odihnea și ecranul și îi cruța negustoresei lumânările.

Clienții se înmulțiră, căci ce stătea în vitrină se ținea de cuvânt înăuntru. Iar negustoreasa avea din nou, dimineața, timp de o cafea. Și dacă ecranul nu s-a stins, luminează și astăzi, cinstit și cu măsură, în mijlocul străzii comerciale.

